

உதாரணம்

A.T.R. 27

கணபதி துணை

Arumda Thev

விமலாத்தி

மாலவச்

சித்திரகவித் திருவிரட்டை மணிமாலை

ஆறெழுத்துப் பத்து

சீ

இயற்றியவர் :

தெல்லிப்பளை

புமத் தா. மு. பூ. பொன்னம்பலபிள்ளை
அவர்கள்

2250

இரண்டாம் பதிப்பு

பதிப்பாளர் :

புமத் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள்

சுகன் அச்சகம், தெல்லிப்பளை

சுபகிருது உருடம் சித்திரை மாதம்

1962

சிவமயம்

பெருளடக்கம்

விஷயம்	பக்கம்
1. முதற்பதிப்பின் முகப்பு	1
2. பதிப்புரை	2
3. ஆக்கியோன் பெயர் (பாயிரம்)	3
4. நூல்	4 - 9
5. ஆறெழுத்துப் பத்து	10 - 12
6. தேர்	13
7. விளக்கக் குறிப்பு	14 - 25
8. செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி	26

பி.ம.லா.ப

1. 2. 65

உ
கணபதி துணை

சித்திரகவித் திருவிரட்டை மணிமாலை என்னும்

மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலை

ஆறெழுத்துப் பத்து

356

இவை

மாவிட்டபுரம், கந்தசுவாமி கோயில் ஆதீனகர்த்தர்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சு. சாமிக்குருக்கள் அவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி,

தெல்லிப்பளை

ஸ்ரீமத் தா. மு. பூ. பொன்னம்பலபிள்ளையால்
இயற்றப்பட்டு,

டிஸ்திரிக்கோட்டு நியாயதுரந்தரர்

ஸ்ரீமத் பொ. சின்னக்குட்டிப்பிள்ளையால்

முதற்பதிப்பாகச் சர்வசித்து ஸ்ரீ மாசிய்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சிவமயம்

பதிப்புரை

தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகிய இந்நூலின் ஆசிரியரும், சித்திரகவி செய்தலினும் சிறந்த விற்பன்னரும், தெல்லியம்பதியைத் தாயகமாகவுடையவரும், சென்னையிற் சிறந்த பேராசிரியருள் ஒருவரும், சிவாநுபூதிச் செல்வருமாகிய பூரிமத் பூதப்பிள்ளை பொன்னம்பலம் அவர்கள், எனது தாயாரோடுன்பிறந்தவர்கள். இவர் டைட்டிகப் பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்து நாற்பத்தைத்தாவது வயதில், தாய்நாடாகிய சென்னைமாநகரிலே தேகவியோகமெய்தினார்.

இந்நூல், இற்றைக்கு எழுபத்தைந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் (அதாவது சர்வசித்து - 1887) மியாயதுரந்தரர் பூரிமத் பொ. சின்னக்குட்டிப்பிள்ளை அவர்களால் வண்ணை மெய்ஞ்ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இந்நூல் மறைந்தொழிந்து போகாவண்ணம் காத்தற் பொருட்டும், நூலாசிரியரின் தொண்டை நினைவுகூர்தற்பொருட்டும், எனது சகோதரர்களாகிய திரு. அ. சங்கரப்பிள்ளை, திருமதி இ. தையற்பிள்ளை என்பவர்களின் விருப்பத்துடன் யாரிதனை வெளிப்படுத்த முன்வந்துள்ளேன்.

படிப்போர்க்கு உபகாரமாக, பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளை அவர்களைக்கொண்டு விளக்கக் குறிப்பு எழுதுவித்துப் பின்னுக்குச் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

இதற்குச் சிறந்ததோருரை எழுதிபுதவுபவர்களுக்கு என்னுடையன்றவரை பரிசளிக்க முயற்சிப்பேன்.

“குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.”

இலங்கா பிறிட்டிஷ் காற் மாட்,
101, 103, நொறிஸ் றோட்,
கொழும்பு. 14-4-1962.

இங்ஙனம்
அ. சின்னத்தம்பி.

சி. சிவமயம்

356

உ
சிவமயம்

ஆக்கியோன் பெயர்

தாமோ தரமு தலியார் பிரபௌத் திரனிலங்கை
பூமோலித் தெல்லியன் பூதப்பிள் னைசுதன் பொன்னம்பலம்
பாமோனை மாவை யிரட்டை மணிமாலை பாடினனூல்
தாமோது மாயிரத் தெண்ணூற்றுப் பத்தாஞ் சகாப்தத்திலே.

இது கூறினார், இந் நூலாசிரியரின் மாணாக்கர்
மு. வல்லிபுரநாதர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

மா வை ச்
சித்திரகவித் திருவிரட்டை மணிமாலை

காப்பு. வெண்பா.

உலகு பரவு புகழிலங்கை யுச்சி
குலவுமெழின் மாவைக் குகன்சீர் — பொலிமாவைச்
சித்திரக வித்திருவி ரட்டைமணி மாலைசொலக்
கத்தனருள் அத்திமுகன் காப்பு.

1. கூடசதுர்த்தம். தேர்வெண்பா.

மாவார்பொன் சங்கமும்பூண் மாலம் புயனோலிசீ
ரோவா நபத்தினர்மற் றும்பலரு — மேல்வைதெரி
மாவைதினஞ்செல்லுமன்பர் வாழ்வுறப்பொற்புவைகு
மாவைப் பதிபநம்முன் வா.

2. கலித்துறை. (அறுசீரடி ஆசிரிய விடுத்தமுமாம்)

வானங் கொண்டார்க் கிடர்செய்த
வன்கூர் தன்னை மாய்த்தவர
ஞானங் கொள்பூங் கரச்சத்தி
நம்பிக் கென்று நற்றளியா
மானந் தச்சின் மயமாவை
யன்பிற் செல்வ தன்றியய
லேனஞ் செய்மா னுடர்செல்வ
தென்னோ வுள்ளத் தெண்வணமே.

3. வெண்பா. (கலிவிடுத்தமுமாம்)

பீறிதுபடு பாட்டு

வண்டண்டு நீப மலர்மாலை மார்பன்,
கண்டண்டு மென்சொல் கயமாது கண்டன்
செண்டண்டு மாவை நகரமிது வென்றே
விண்டண்டு தேவர் விலகில்லர் சூழ்ந்து.

4. கலித்துறை. (இரட்டைநாக பந்தம்)

சூழம் பொடும்பனி யாறா றலைமலைத் துன்றுநனர்
தாழம் புததியிப் பொன்மாவை மாட்டு நலரிநிற்பதுட்
டாழன்பி னீர்வரும் போகங்க டாம்பயி றும்பிடுவே
றாழற் றுறுமன் பொருகருத் தார்வந் தரும்விழவே.

5. வினாவுத்தரம் — வெண்பா.

வீழுத்திகழ் வேகமாய் மேவுபரிப் பேரோ
ரெழுத்தினாற் கூறி லதுவென் — வழத்துபடைக்
கூர்மைப்பே ரோரெழுத்தாற் கூறிலது வென்குமர
னோர்புற் றருண்மாவை யே.

6. திரிபங்கி — கலித்துறை. (வஞ்சித்துறைகருமாம்)

மாதங்கஞ்சார் சுரர்கோவுதவுங் கடிமாமலர்சூழ்
வேதன்பண்பார் கரமாமகன்சேர் வடிவேலவாந்
போதன்பல்சீர் வரனோர்தரநற் படிபூரணசீர்
பாதங்கண்பார் பரமாவையையேநேர் படிசாரருளே.

7. காதைகர்ப்பு — வெண்பா.

சாரே குவருள்ள மாநலம் ஞாதர்பா
ஞரா யினதா நலப்பாலன் — பேலா
வுயிர்வா முலகுரு துற்றடர்மீன் மாவா
லயநீ ரிடருரு தே.

இதிற் கரந்த கவி தேவாரம்

நீலமாமிடற், ரூலவாயிலான்

பாலதாயினார், ஞாலமாள்வரே.

8. கலித்துறை — சக்கரபந்தம். (நூலாநேமி சரவணபவ)

தேவா திபரிச மாவைய கந்த திணங்கொண்மறை
பாவா லுரைவர நல்லா கமநெறி பற்றிடவுள்
வாவா னரச வடிவேற் கரந்த வரமருள்வை
தேவா விபாகர வாவிற்றை நாளாள் செயவையனே.

9. திரிபாகி — வெண்பா.

வைமு வெழுத்தாலோர் செந்ததி லீற்றரு
லெய்து மிகுகிடு வேகில்விலங் — கெய்து
முதலொழியின் மாவை யருவிமுழங் கோத
வுததிவளர் சங்கென் றுரை.

10. கலித்துறை. (அறசீரடி ஆசீரிய விருத்தமுமாம்)

உரைமிகு ஞான நன்னீ ரொழுகிச்செ லுததி சங்க
வரைமிகு மாவை யெம்மான் மலருற்ற வடிவ நற்றூள்
கரைமிகு காத லுற்றோர் கணமற்று மறத்த லின்றி
யிரைமிகு வேத நற்பாட் டிசையன்பி னிதய முழ்கே.

11. மாத்திரைச் சுருக்கம் — வெண்பா.

மு வெழுத்தோர் புட்பேர் முதலட் சரங்குறுகின்
மாவெறிந்த மாவையன்பேர் மத்திகுறி—லாவெழுதின்
வாசந்திப் பேர்முதலு மத்தியெழுத் துங்குறுகிற்
பேசு நகரியென்று பேர்.

12. கலித்துறை. (எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தமுமாம்)

பேசி யம்பொன் வண்ண வேலர்
 பெருமை யன்பின் வண்ணமே
 யாசி லன்பின் மல்கு சென்னி
 யணித லுற்றங் கைகளைக்
 காசி யொத்தல் கொண்ட மாவை
 கடவி னற்கங் கையினான்
 மாசி னீத்துண் மல்கு மன்பின்
 வடிவ மாமா வையமே.

13. எழுத்து வருத்தனம் — வெண்பா.

மாவை நகர்வேண்முன் வஞ்சவினைச் சூர்படைக
 ளேவு தொழிலுமுட லீர்கூற்றின் — மேவுமொன்று
 மீருமவன் பாவத்துக் கெய்தி யதுமிரணம்
 வாரணாநி வாரணமாய் வை.

14. கலித்துறை. (கலிவிருத்தமுமாம்)

வையம்புகழ் நகுலாசல மர்வைக்குக ிருதாண்
 மெய்யன்பொடு சுனைசங்கம வேலைக்கடன் முழுகி
 வெய்யன்விது குளிரோடெழ வேணீள்கழல் பணிவார்
 செய்யும்வினை தவமாமவர் சேர்வார்சிவ பதியே.

15. அக்கர சுதகம் — வெண்பா.

பதிமாவை யார்மகிழும் பூஞ்சோலை பார்த்தி
 முதலெழுத்தற் ருற்காற் றதினு — முதலற்றூற்
 காடா மதின்முன் கழிந்தால் வணக்கமாஞ்
 சேடமுன்னொற் றற்றூனீர் செப்பு.

16. கலித்துறை. (அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தமுமாம்)

செப்பும் பரிசொன் றறியேன்
 றென்வா ரிதிசே ரிலங்கை
 வைப்பின் றிகழு மகுட
 மாவைத் தனிவாழ் குகனே
 அப்பின் வலிசா ரவுண
 னங்கத் துணியாண் டருள்வா
 யெப்பண் புரைசெய் திடினு
 மீவாய் மிகுமா தரவே.

17. கரந்துறைச் செய்யுள் — வெண்பா.

மாதரும வேரணிமா மாவையைய நன்காகு
 நாமபர னேநா மயக்கமின் — ருகந
 மல்லற்பா டேதழு மேக நயமதா
 நல்லியன் மாபதமே தா.

இதிற் கரந்த கவி வஞ்சித்துறை.

தமரமாவையன், குமரநாயகன்
 கமலபாதமே, நமநவீன்பமே.

18. கலித்துறை. (கலிவிருத்தமுமாம்)

தாமரைநன் மலர்வேதன் மயல்கொடனி மறையை
 வாமமுனி மனநல்கு மலரகித வடிவன்
 தாமகுக னிருபாத ச்லசமலர் சரண
 மாமருள்செய் தனிமாவை யடைகுதீ யுளமே.

19. மாலைமாற்று வெண்பா. (ஈறு தொடங்கியும் படிக்க)

நீபா சரவணச தேச நிகழய
 வாகா ருடமா நயமேவை — மாமாவை
 மேயந மாடரு காவா யழகசிச
 தேச ணவரசபா நீ.

20. கலித்துறை. (கலிப்பாவுமாம்)

நீர்த் தரங்கக் கடன்மாவை நிற்பாரை நிறைமதிசூழ்
தேர்த்திருவுற் சவயாமந் திக்காளர் திகழநின்று
தூர்க்குமல ரெனவிண்மீன் சுற்றூழ்ந்து சுடரிரதம்
பார்த்தடிதாழ் குவார்செல்வார் தாமாவார் பரனுலகே.

2, 10, 12, 14, 16, 18, 20 ஆகிய ஏழும்
பிறிதுபடு பாட்டாய்க் கலித்துறையாதல் காண்க.

மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறெழுத்துப் பத்து

சத்திதருங் கங்கை நதிமுதல தண்ணிசா
ரத்திவரு ஞான வருவிதிகழ் சங்கமத்தே
வத்தகைய தீர்த்தத்தெம் மாவையை மாமணிவண்
ணத்த நினதா ளரவிந்த முள்ளுறுத்திப்
பத்த மொழியப் படிந்தேத்தி நின்றேன்பா
வத்தொடர்பு நீத்து னடியேனா மாறருளே. (1)

சங்கத் தவர்க்குந் தலையாம் புலவமல
ரங்கைத் தலத்தி லபயின்று நம்பரனே
வங்கக் கடன்மாவை வந்தனையாய் நின்றதிவ
ணங்கள் பவந்தீரு ஞான நெறியளித்துப்
பங்கவினை நீக்கிப் பயனருளு மாறன்றே
வங்கமல பாத மககிலவு மாறருளே. (2)

சஞ்சலையே தீபத் தகையாய்த் திவலைமல
ரஞ்சலியே யாக வமருலகு பூசிக்க
வஞ்சி திகழரன்போல் வார்தீர்த்த வாரிக்க
ணஞ்சனியல் செய்த வருளுன்னி நீர்குடைந்து
பஞ்சரச நேசம் பறித்துபய பாதமார்
வஞ்செறிய நஞ்செய் மனநிலைக்கு மாறருளே. (3)

சங்கக் கடலுடைசூழ் தங்க விலங்கைசா
 ரங்கச் சிரமா மசலமிழி நீருற்ற
 வங்கச் சலதி யரவே டிடங்கொளரு
 ணங்கை யுருவாய் அவருளின் ஞான்றிடுமப்
 பங்கங் குடைந்து குளிர்கடர்க ளோடெழுந்த
 வங்கங்கைத் தோய்வி னதீதமா மாறருளே. (4)

சந்திரனே யாழிற் றரணினேர் நின்றிருவ
 ரந்திமிழன் மாவை யமலா லயத்தெறிய
 வந்த மலர்பலபோல் வான்மீ னிமைத்துநங்க
 ணந்தரமீ நின்றுலவ வாரா தனைநிலவப்
 பந்தம் பரியும் பரானந்த பாதமலர்
 வந்தனையே யென்று மறவா நெறியருளே. (5)

சண்டக் கருடன்வாய்ச் சர்ப்ப மதன்வாய்நீ
 ரண்டுற்ற தேரை யதன்வா யகப்பட்ட
 வண்டுற்ற தேனை மகிழுமிய லானதீம்மண்
 ணாண்டுற்ற வாழ்க்கை யதுவென் றறியாமே
 பண்டுற்ற பாசப் படரும் மயனீக்கி
 வண்டுற்ற பூமாவை வாச நயமருளே. (6)

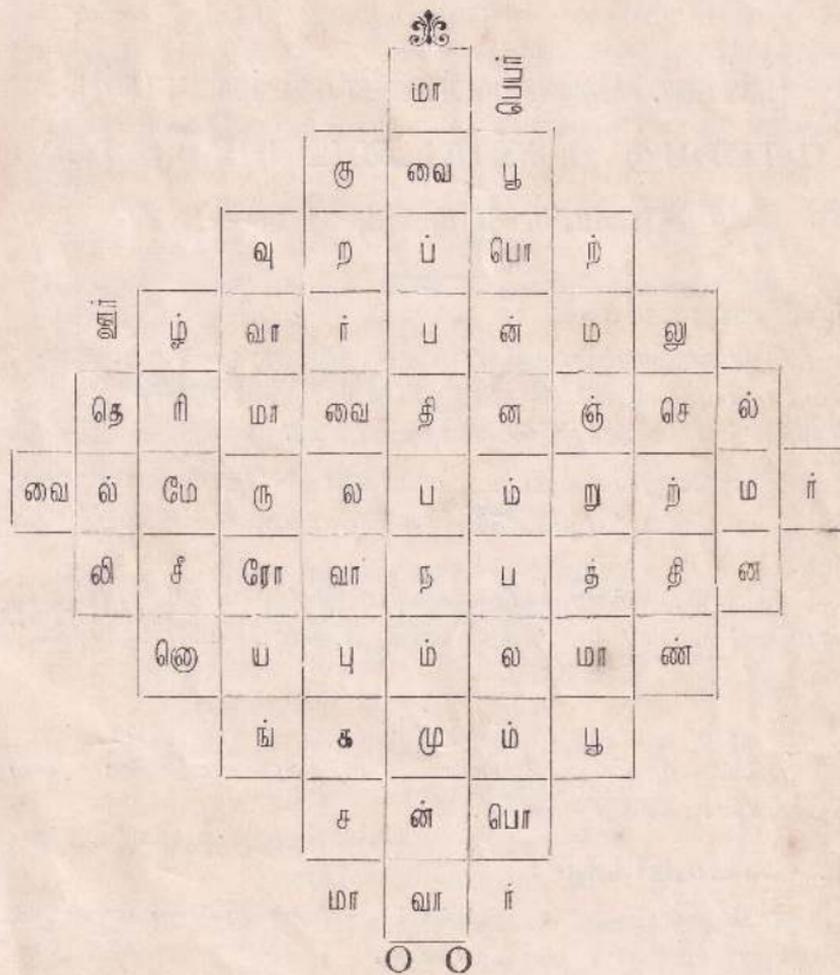
சக்கரத்துச் சேயரிபாற் சார்பொன் றிரும்பவி
 ரக்கரத்து முற்றி யணைவேள்வி யாறுமுக
 வக்கரத்தர் பந்த மடுநாளிங் குள்ளகா
 ணக்கரத்திற் கொள்ள வணையாத போலாழிப்
 பக்கமெற்றுங் காணாப் பரிசாற் குடைந்துபர
 வக்கரமா றுஞ்சிந்தை யன்பிற் சொலவருளே. (7)

சற்றேனு மன்பற்ற தானவர்கோன் செய்தபோ
 ரற்றே யிருபறவை யாய்ச்சன் னிதியடைய
 வற்று வருள்செய்து வாகனமு மாமணிவா
 னற்கே தனமுமாக் கொண்ட நலம்போற்றிப்
 பற்றேது மின்றியன்பாற் பற்றினே னின்சரணம்
 வற்பான பாவவினை மாற்றியுய்யு மாறருளே. (8)

சஞ்சரிகத் தாமரையான் காணாத் தனிமறைபா
 ரஞ்சலிசெய் வாம முனிவற் கருளியதும்
 வஞ்சவினை யாற்சிந்தை மான்றுகுறள் வாய்ப்பட்டுண்
 னஞ்சவடி யாரவல நற்றமிழ்க்காற் றுற்றதுமிப்
 பஞ்சரத்துப் புள்ளின்பாற் பற்றுவோ பாசபிர
 வஞ்சமொழித் துன்னுருவ மாமந் திரமருளே. (9)

சத்த மறைப்பொருளாந் தாரகமே நீபத்தா
 ரத்தமதி சீரினிறை யாறுநய மாராறு
 வத்திரமுங் காண மழையலரோ பூவலர்வண்
 னத்தருவி யோபரம வானந்தத் தேன்குடையும்
 பத்திமையோ விங்குள்ள பாசங் கழிவென்றார்
 வத்தடைந்தே யுய்ந்தே னினிச்செய்வகையருளே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

தேர் வெண்பா

மாவார்பொன் சங்கமும்பூண் மாலம் புயனெலிசீ
 ரோவா நபத்தினர்மற் றும்பலரு — மேல்வைதெரி
 மாவைதினஞ் செல்லுமன்பர் வாழ்வுறப்பொற் பூவைகு
 மாவைப் பதிபநம்முன் வா.

பண்டிதர். வே. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய
மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலை
விளக்கக் குறிப்பு.

இரட்டைமணிமாலை :

தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. அது, வெண்பாவுங் கட்டளைக் கவித்துறையும் மாறிமாறி வர இருபது செய்யுட்களால் அந்தாதித் தொடையாகத் தொடுக்கப்படுவது.

இரு வேறுவகைப்பட்ட மணிகளைத் தொடுத்தால் அழகுறக் காட்சியளிப்பதுபோலக் கற்போர்க்குக் களிப்பைத் தருவது.

இந்நூல், சித்திர கவிகளுக்குரிய இலக்கணமும் அம்மயப் பாடப்பட்டமையால் "சித்திரகவித் திருவிரட்டை மணிமாலை" என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

காப்பு.

குகன் - முருகப்பெருமான். கத்தன் - கருத்தன் ; சிவ பெருமான். அத்தி - யானை.

1. கூடசதுர்த்தம் :

நான்காம் அடி எழுத்துக்கள் ஏனைய மூன்றடிகளுள்ளும் மறைந்து நிற்குமாறு பாடப்படுவது.

இவ் வெண்பாவின் நான்காம் அடியிலுள்ள எழுத்துக்கள் எல்லாம் மற்றை மூன்றடிகளுள்ளும் மறைந்து நிற்குமாற்றைக் காண்க.

கூடம் - மறைவு ; சதுர்த்தம் - நான்காவது. ஒவா - குறையாத. மால் - விட்டுணு. ஏல்லை - பொழுது. அம்புயன் - பிரமா. நபத்தினர் - ஆகாயத்திலுள்ளவர். மா - இலக்கும். வைப்பு - சேமதிரவியம்.

பொற்பு வைதும் மா வைப்பு அதிப என்க.

'தெல்லி' என ஊரும், 'பூ. பொன்னம்பலம்' எனப் பெயரும், 'மாவைப்பதி', 'மாவை தினஞ் செல்', 'மாவைப்பதிபகம்முன் வா' என்பனவும் தேரில் இருப்பதைக் காண்க.

2. ப்றிதுபடு பாட்டு :

அடி தொடகளை வேறுபடுத்தலால் முன்னையகிலை மாறி வேறொரு செய்யுளாகும்படி பாடப்படுவது. 3, 10, 12, 14, 16, 18, 20 ஆகிய ஏழு பாடல்களும் இந்த இலக்கணத்துக்கு அமைய வருகின்றன. இவற்றில் மூன்றும் பாடல் மாத்திரம் வெண்பா. மற்றையன கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

இந்த எட்டுப் பாடல்களும் முதலாம் பதிப்பில் உள்ளபடி ப்றிதுபடு பாட்டின் வடிவீற் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விளக்கத்திற்காக மற்றைய கிலைகள் குறிப்பிற் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கியைய இங்கு மற்றைய கிலையாகிய கட்டளைக் கலித்துறைகிலை காட்டப்படுகின்றது.

கலித்துறை.

வானங்கொண் டார்க்கிடர் செய்தவன்

சூர்தன்னை மாய்த்தவர

ஞானங்கொள் பூங்கரச் சத்திரும்

பிக்கென்று நற்றளியா

மானந்தச் சின்மய மாவையன்

பிற்செல்வ தன்றியய

லேனஞ்செய் மானுடர் செல்வதென்

னோவுள்ளத் தெண்வணமே.

தளி - கோயில். ஏனம் - பாவம். சத்தி - வேல். சின்மயம் - ஞானமயம். எண்வணம் - எண்ணியபடி. நம்பி - நம்பத்தக்கவன். சிறந்தவன் எனினுமாம்.

(i) கரத்திற் சத்தியை ஏந்திய நம்பி. (ii) நல் தளியாம் ஆனக்தம் எனப் பிரிக்க. (iii) மாவை அன்பிற் செல்வதன்றி உள்ளத்து எண்வணம் செல்வதென்றே என்க.

3. இதுவும் பிற்துபடு பாட்டு :

கலிவிருத்த நிலையை நூலிலும் வெண்பா நிலையை இங்குங் காண்க.

வெண்பா

வண்டண்டு நீப மலர்மாலை மார்பன் கண்
டண்டுமென் சொல்கய மாதுகண்டன் -- செண்டண்டு
மாவை நகர மிதுவென்றே விண்டண்டு
தேவர் விலகில்லர் சூழ்ந்து.

நீபமலர் மாலை - கடப்பமலர் மாலை. கண்டு - கற்கண்டு.
கயமாது - தெய்வயானை அம்மையார். கண்டன் - நாயகன்.
செண்டு - வையாளிவிதி. விண்டு - மகா விஷ்ணுமூர்த்தி.

4. இரட்டைநாக பந்தம் :

இரண்டு பாம்புகள் புணர்ந்து விளையாடுவன போலத்
தோன்றுமாறு உபதேச முறைப்படி சித்திரித்த அறைகளிலே
எழுத்துக்களைத் தொகையிற் சுருங்கிப் பொதுவாக நிற்கும்படி
அமைத்துப் பாடப்படுவது.

அம்பு - நீர். உததி - கடல்.

5. வினாவுத்தரம் :

பல மொழிகளாகப் பிரிந்து பொருள்படத்தக்க ஒரு பெயரை
எடுத்துக்கொண்டு, அம் மொழிகளே விடைகளாமாறு வினாக்களை
வினாவி, அப்பெயரையுங் கூறி முடிப்பது.

உத்தரம் - விடை.

இங்கே கூறப்பட்ட 'மாவை' என்னும் பெயரிலே 'மா' என்பது, 'பரிப்பேர் ஓர் எழுத்தாற் கூறின் அது என்?' என்னும் வினாவிற்கும், 'வை' என்பது 'படைக் கூர்மைப் பேர் ஓர் எழுத்தாற் கூறின் அது என்?' என்னும் வினாவிற்கும் உத்தரமாய் (விடையாய்) அமைந்தவாறு காண்க.

மா + வை - மாவை.

மா - குதிரை. வை - கூர்மை. - குமரன் - முருகன். ஏர்பு - எழுச்சி.

ஏர்பு உற்று அருள் மாவை என்க.

6. தீர்பங்கி :

யாதேனும் ஒரு செய்யுளாய் நின்றே ஒருபொருள் தருவதன்றி அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறு பொருள் தரத்தக்கதாகவும் பாடப்படுவது.

திரி - மூன்று. பங்கி - பங்குடையது.

கலித்துறையாய் இருப்பதன்றி மூன்று வஞ்சித்துறைகளாயும் அமைவதைக் காண்க.

வஞ்சித் துறைகள்.

- (i) மாதங் கஞ்சார்
வேதன் பண்பார்
போதன் பல்சீர்
பாதங் கண்பார்.
- (ii) சுரர்கோ வுதவும்
கரமா மகள்சேர்
வரனேர் தரநற்
பரமா வையைநேர்.
- (iii) கடிமா மலர்கூழ்
வடிவே லவனற்
படிபூ ரணசீர்
படிசா ரருளே.

கலித்துறை.

மாதங்கஞ் சார்சுரர் கோவுத
வுங்கடி மாமலர்கூழ்
வேதன்பண் பார்கர மாமகள்
சேர்வடி. வேலவனற்

போதன்பல் சீர்வர னோர்தர
நற்படி பூரணசீர்
பாதங்கண் பார்பர மாவையை
நேர்படி சாரருளே.

மாதங்கம் - யானை. வேதன் - பிரமா. சுரர்கோ - இந்திரன்.
கரமாமகள் - தெய்வயானை அம்மையார். கடி - வாசனை. வடி -
கூர்மை.

7. காதைகரப்பு:

யாதேனும் ஒரு செய்யுளுக்குரிய எழுத்துக்கள் எல்லாம்
தேடி எடுக்கத்தக்கனவாக ஆங்காங்கு அமைத்துப் பாடி அச்
செய்யுளை மறைத்து வைப்பது.

காதை - கவி. கரப்பு - மறைத்தல்.

இவ் வெண்பாவில் ஆதன் கீழுள்ள தேவாரம் மறைத்
திருத்தல் காண்க. மறைந்த எழுத்துக்கள் தடித்த எழுத்திற்
காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 'நீ' என்னும் எழுத்திலே தொடங்
கித் தடித்த எழுத்துக்களைச் சேர்த்துப் படிக்க மேற்படி தேவா
ரம் வெளிப்படுமாறு காண்க.

ஞாதர் - அறியப்பட்டவர். ஞாலம் - பூமி.

8. சக்கரபந்தம்:

வண்டியின் சில்லுப்போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே
சில உறுப்பில் எழுத்துக்கள் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்
துப் பாடப்படுவது.

சக்கரம் - வண்டியின் சில்லு. பந்தம் - ஒடுக்குதல். விபா
கரன் - ஞானருசியன். ரிசம் - உண்மை.

9. திரிபாகி:

முன்றெழுத்து மொழியில் முதலெழுத்தையும் நடுவெழுத்தை
யுஞ் சேர்க்க ஒரு மொழியாகியும், அதன்கணுள்ள முதலெழுத்
தையும் இறுதியெழுத்தையுஞ் சேர்க்க மற்றொரு மொழியாகி
யும், இடையெழுத்தையுங் கடையெழுத்தையுஞ் சேர்க்கப் பின்
னொரு மொழியாகியும் வருவது.

இங்கே 'வை முவெழுத்தால் ஓர் செந்து' என்றது தவணையை எனவும், அதன்கணுள்ள முதலெழுத்தையும் ஈடு எழுத்தையுஞ் சேர்க்க 'தவ' என்றாய் மிகுசிப்பொருள் படுமெனவும், முதலெழுத்தையுங் கடையெழுத்தையுஞ் சேர்க்கத் 'தனை' என்றாய்க் குற்றஞ் செய்தவர்க்குக் கால் கைகளில் இடும் விலங்கு எனப் பொருள்படும் எனவும், நடு எழுத்தையுங் கடை எழுத்தையுஞ் சேர்க்க 'வளை' என்றாய்ச் சங்கு எனப் பொருள்படுமெனவும் உணர்க.

ஓதம் - அலை. உததி - கடல். தவளை - செந்து. தவ - மிகு. தனை - விலங்கு. வளை - சங்கு.

10. இதுவும் பிற்துபடு பாட்டு :

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்த நிலையை நூலிலும், களித்துறை நிலையை இங்குங் காண்க.

கலித்துறை.

உரைமிகு ஞானநன் னீரொழு
ஈச்செ லுததிசங்க
வரைமிகு மாவையெம் மான்மல
குற்ற வடிவநற்றூள்
கரைமிகு காதலுற் றோர்கண
மற்று மறத்தலின்றி
யிரைமிகு வேதநற் பாட்டிசை
யன்பி னிதயமூழ்கே.

உததி - கடல். சங்கம் - சேர்க்கை. வரை - மலை. கணம் - கோய்.

11. மாத்திரைச் சுருக்கம் :

யாதேனும் ஒரு பொருள்தரும் ஒரு சொல்லின்கணுள்ள எழுத்தின் மாத்திரையச் சுருக்குதலால் அச்சொல் வேறு சொல்லாகி வேறு பொருள் தரும்படி பாடப்படுவது.

'முவெழுத்தோர் புட்பேர்' என்பது, கருடன் என்னும் பொருள்படும் 'நாகாரி' என்னுஞ் சொல்லினை.

இதன்கணுள்ள 'நா' என்னும் நெட்டெழுத்துக் குறுகி 'நகாரி' என்றாய் 'மாவெறிந்த மாவையன்' பெயராகும். மத்தியெழுத்துக் குறுக 'நாகரி' என்றாய் 'வாசந்திப்பேர்' ஆகும். முதல், மத்தியெழுத்துக்கள் குறுக 'நகரி' என்றாகும்.

நாகாரி - கருடன். நகாரி - மாவெறிந்த மாவையன். நாகரி - வாசந்தி. நகரி - பட்டினம். வாசந்தி - குருக்கத்தி.

12. இதுவும் பிறிதுபடு பாட்டு :

எழுசீராசிரிய நிலையை நூலிலும், கலித்துறை நிலையை இங்குங் காண்க.

கலித்துறை.

பேசியம் பொன்வண்ண வேலர்
பெருமையன் பின்வண்ணமே
யாசிலன் பின்மல்கு சென்னி
யணிதலுற் றங்கைகளைக்
காசியொத் தல்கொண்ட மாவை
கடலினற் கங்கையினுள்
மாசினீத் துண்மல்கு மன்பின்
வடிவமா மாவையமே.

சென்னி - தலை. ஆசு - குற்றம்.

13. எழுத்து வருத்தனம் :

யாதேனும் ஒருபொருள் பயக்கும் ஒரு மொழியை எடுத்துக்கொண்டு அதுதானே வெவ்வேறு சொல்லாய் வெவ்வேறு பொருள் படுமாறு எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்து வளர்ப்பது.

வருத்தனம் - வளர்த்தல். ரணம், வாரணம், நிவாரணம்.

இங்கே புண்ணென்னும் பொருளுடைய 'ரணம்' என்பதனை எடுத்துக்கொண்டு அதன்மேல் 'வா' என்னும் எழுத்தைச் சேர்க்க 'வாரணம்' என வேறொரு சொல்லாய்க் கோழி என்னும் பொருளும், வாரணம் என்பதன்மேல் 'நி' என்னும் எழுத்தைச் சேர்க்க 'நிவாரணம்' என வேறொரு சொல்லாய்ப் பிராயச்சித்தம் என்னும் பொருளும் படும் என்பது.

14. இதுவும் பிந்துபடு பாட்டு :

கவிவிருத்த நிலையை நூலிலும், கவித்துறைநிலையை இங்குங்
காண்க.

கவித்துறை.

வையம் புகழ்நகு லாசல
மாலைக் குகனிருதான்
மெய்யன் பொடுகனை சங்கம
வேலைக் கடன்முழுக்கி
வெய்யன் விதுகுளி ரோடெழ
வேணீள் கழல்பணிவார்
செய்யும் வினைதவ மாமவர்
சேர்வார் சிவபதியே.

வெய்யன் - சூரியன். விது - சந்திரன். குளிர் - காக்கடகம்.
வேள் - முருகப்பெருமான்.

'வெய்யன் விதுகுளி ரோடெழ' என்பது, காக்கடகமாத
மாகிய ஆடிமாதத்துச் சூரியனுஞ் சந்திரனும் சேர்ந்து உதய
மாகும் அமாவாசியை. (அதாவது ஆடி-அமாவாசியை.)

நகுல + அசலம். நகுலம் - கிரி. அசலம் - மலை.

இச் செய்யுள், 'பித்தா பிறைகுடி' என்ற சந்தத்தில் இருப்
பது சிந்திக்கத்தக்கது.

15. அக்கர சுதகம் :

முழுவதும் நின்று ஒருபொருள் பயப்பதாயும், ஒவ்வொரு
எழுத்தாக நீக்க வெவ்வேறு மொழியாய் வெவ்வேறு பொருள்
பயப்பதாயும் உள்ள ஒரு சொல்லை எடுத்துக்கொண்டு
பொருள்கள் காட்டிப் பாடப்படுவது.

அக்கரம் - எழுத்து. சுதகம் - குறைத்தல்.

இங்கே எடுத்துக்கொண்ட சொல், கடப்பஞ்சோலை எனப்
பொருள்படும் 'நீபவநம்' என்பது.

‘மாவையார் மகிழும் பூஞ்சோலை’ என்றதனால் முருகனுக்குரிய கடப்பஞ்சோலை எனக் கொள்ளப்பட்டதென்க.

அதன் முதலெழுத்தாகிய ‘நீ’ என்னும் எழுத்தை நீக்கப் ‘பவநம்’ ஆகும். ‘பவநம்’ என்பதிலே ‘ப’ என்னும் எழுத்தை நீக்க ‘வநம்’ ஆகும். வநம் என்பதிலே ‘வ’ என்னும் எழுத்தை நீக்க ‘நம்’ ஆகும். ‘நம்’ என்பதினுள்ள நகரமெய்யை (அதாவது ‘ம்’ ஐ) நீக்க அம் ஆகும்.

நீபவநம் - கடப்பஞ்சோலை. பவநம் - காற்று. வநம் - காடு. நம் - வணக்கம். அம் - நீர்.

சேடம் முன் ஒற்று அற்றால் நீர் என்க.

16. இதுவும் பிற்துபடு பாட்டு :

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்த நிலையை நூலிலும், கலித்துறை நிலையை இங்குங் காண்க.

கலித்துறை.

செப்பும் பரிசொன் றறியேன்றென்
வாரிதி சேரிலங்கை
வைப்பின் றிகழு மகுடமா
வைத்தளி வாற்குகனே
அப்பின் வலிசா ரவுணானங்
கத்துணி யாண்டருள்வா
யெப்பண் புரைசெய் திடினுமீ
வாய்மிகு மாதரவே.

வாரிதி - கடல். அப்பு - நீர். தளி - கோயில். தென் - அழகு. வைப்பு - இடம்.

அவுணன் அங்கத்துணி சேவலும் மயிலுமாய் ஆட்கொள்ளப்பட்டமை உலகப்பிரசுத்தம்.

17. கரந்துறைச் செய்யுள் :

ஒவ்வொருமுத்து இடைவிட்டுப் படிக்கும்போது வேறும் ஒரு கவி தோன்றும்படி எழுத்துக்கள் அமைத்துப் பாடப்படுவது.

இரண்டாம் எழுத்தாகிய 'த' என்னும் எழுத்திலே தொடங்கி ஒவ்வொருமுத்து இடைவிட்டுப் படிக்க இந்நீர் கரந்துள்ள வஞ்சித்துறைப் பாட்டுத் தோன்றுமாறுணர்க.

கரந்துள்ள செய்யுளுக்குரிய எழுத்துக்கள் தடித்த எழுத்திற் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

அல்லற்பாடு - துன்பப்படுதல். ஏதம் - குற்றம்.

பொருளின்பம் வீடுகளுக்குக் காரணமாதலின் 'தருமம்' வேரெனப்பட்டதென்க.

18. இதுவும் பிற்துபடு பாட்டு :

கவிவிருத்த நிலையை நூலிலும்; கவித்துறை நிலையை இங்குங் காண்க.

கவித்துறை.

தாமரை நன்மலர் வேதன் மயல்கொ டனிமறையை
வாம முனிமன நல்கு மலர கிதவடிவன்
தாம குகனிநு பாத சலச மலர்சரணா
மாமருள் செய்தளி மாவை யடைகுநி நீயுளமே.

சலசமலர் - தாமரைமலர். சரணம் - திருவடி. தளி - கோயில்.
வேதன் - பிரமா. மலரகிதன் — இயல்பாகவே பாசங்களின்
நீங்கியவன் — என்றது முருகனை.

19. மாலைமாற்று :

இறுதியிலே தொடங்கிப் படிக்குத்தோறும் முதற்கணின்று படிக்கும்போது முடிந்தவாறுபோல முடியும்படி எழுத்துக்கள் அமைத்துப் பாடப்படுவது.

மாலை - வரிசை. மாற்று - மாறுதலுடையது.

'நீ நயமே வை; நம் மாடு அருகா வா' என முடிக்க.

20. இதுவும் பிந்துபடு பாட்டு :

கலிப்பாவின் நிலையை நூலிலும், கலித்துறை நிலையை இங்
குங் காண்க.

கலித்துறை.

நீர்த்தரங் கக்கடன் மாவைநிற் பாரை நிறைமதிசூழ்
தேர்த்திரு வுற்சவ யாமந்திக் காளர் திகழநின்று
நூர்க்கு மலரென விண்மீன்சுற் றூழ்ந்து சுடரிரதம்
பார்த்தடி தாழ்குவர் செல்வர்தா மாவார் பரனுலகே.

தரங்கம் - திரை. திருவுற்சவம் - திருவிழா. திக்காளர் -
திக்குப்பாலகர். விண்மீன் - கட்சத்திரம். மதி - சந்திரன். இர
தம் - தேர்.

'தாமாவார் பரன்' என்பது, முருகனின் வேறுபடாத
சிவனை.

இரதம் பார்த்து அடி தாழ்குவர், தாமாவார் பரனுலகு
செல்வர் என்க.

மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலை விளக்கக் குறிப்பு
முற்றிற்று.

ஆறெழுத்துப் பத்து

முருக மந்திரமாகிய 'சரவணபவ' எனும் ஆறு எழுத்துக்களும் முறையே ஆறு அடிகளினதும் முதலெழுத்துக்களாக வர அமைத்துப் பாடப்படும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுப்பே ஆறெழுத்துப் பத்து என்பது. ஐந்தெழுத்தைப் பஞ்சாட்சரம் என்பதுபோல, ஆறெழுத்தைச் சடாட்சரம் என்பர். அந்த ஆறெழுத்துக்களும் தடித்த எழுத்திற் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

எல்லாப் பாடல்களும் மிகச் சிறப்புடையனவே யெனினும் ஆறும் பாடலின் விளக்கம் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6 - ஆம் பாடல் :

'மண்ணுலக வாழ்க்கையின் சிறுமையை அழகுற விளக்குவது இப் பாட்டு. கருடன் வாயிற் பாம்பு; அப் பாம்பினது வாயிலே தேரை; அத் தேரையின் வாயில் வண்டு. அவ்வண்டு தன் நாக்கிற் பட்ட தேனை, தான் இருக்கும் அவலநிலையை உணராது உண்டு மகிழ்கின்ற இயல்பினையுடையது இம் மண்ணுலக வாழ்க்கை' என்று புலவர் வர்ணிக்கின்றார்.

சண்டக் கருடன் - கொடிய கருடன்.

"அது தன் வாய்ப் பாம்பை விழுங்க, பாம்பு தன் வாய்த் தேரையை விழுங்க, தேரை தன் வாய் வண்டை விழுங்க, அவ்வண்டு தானிருக்கும் அந்தத் தவறமுடியாத மரணநிலையை உணராது, தன் வாய்ப்பட்ட தேனை உண்ணுதலில் மகிழ்ச்சி காணுதல்போல, இம் மண்ணுலக மாந்தரும் பலவகையாலும் துயர்தருகின்ற இம் மண்ணுலக வாழ்வில் மண், பெண், பொன் என்கின்றவற்றில் ஆசைகொண்டு தம் அவலநிலையை உணராது மாண்டுபோகின்றனர்" என்ற பொருளை மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர்.

முற்றிற்று.

வ

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்
உரைமிகு	6
உலகு	4
கடிமாமலர்	17
சாரேருவ	5
சுரர்கோவுதவும்	17
சூழம்பொடும்	5
செப்பும்பரிசொன்	8
தமரமா	8
தாமரை	8
தேவாதி	6
நீபாசரவணச	8
நீர்த்தரங்கக்	9
நீலமாமிடற்	6
பதிமாவை	7
பேசியம்பொன்	7
மாதங்கஞ்சார்	5
மாதங்	17
மாதரும	8
மாவார்பொன்	4
மாவைநகர்	7
மூவெழுத்தோர்	6
வண்டண்டு	5
வானங்கொண்	4
விழுத்திகழ்	5
வைமூவெழுத்தா	6
வையம்புகழ்	7

சுதேவனாரு (15)